

Tisztelt ünneplő közösség!

Március 15-én minden évben nemzeti lobogó leng intézményeinken, otthonainkon, és még ruhánkon is örömmel jelezzük ekkor, hogy a nemzet részesei vagyunk. Ezt az érzést ezen a napon 163 éve minden nemzedék hozzánk hasonlóan átélte, átéli. 163 éve minden nemzedék megélte valamilyen módon magyarságát, és mindazt, ami akkor azzal együtt járt.

Valószínűleg minden nemzedéknek mást jelentett a nemzethez való tartozás megélése. Minden nemzedéknek *más siker, más öröm, és más nehézség* adatott.

Az 1848. március 15-i forradalmat ünnepeljük ma. Ez a magyar történelem legszebb napja, amelyen nem fogott az idő, és ennyi éven át is példaként áll előttünk.

1848 március idusán a nemzet egységes volt. A mai napot végre mi is újra egységes országban ünnepelhetjük! Ebben a mi nemzedékünk sikere az, hogy huszonegy évvel a rendszerváltás után végre *új fejezetet nyithatunk Magyarországnak történelmében, lezárhatunk egy átmeneti, bizonytalan és sikertelen korszakot*. Új fejezetet nyithatunk, amely - reményeink szerint – egy összetartó, sikeres, öntudatos Magyarországgé. Kivételes pillanat, hogy ezt a választóvonalat magunk húzhatjuk meg, szabadon és függetlenül *az új alkotmánnyal*.

Ma valamennyien tisztelegni jöttünk ide. Tisztelegni bátorság, hit, és becsület előtt. Ünnepelni azokat, akik életüket adták a hazáért.

Az 1848-as forradalom a magyar nemzet szabadságának, összetartozásának és a márciusi ifjaknak a jelképe.

1848-ban győzött a magyar forradalom, a magyar nemzet újra győztes nemzet lett. Ez a győzelem a mai napig bennünk él.

Volt egy olyan bátor nemzedék, mint a 48-as, amely a *nemzetért úgy állt ki*, hogy szabadságot kiáltott, utcára vonult, pontokba fogalmazta céljait, tárgyalni kezdett a hatalmasokkal, nemzeti kormányt alakított, és hozzáfogott az ország teljes gazdasági-társadalmi-politikai rendszerének átszervezéséhez. Mindannyian szeretnénk erre a nemzedékre hasonlítani, merészségük felfoghatatlan, mert miközben idegen hatalom uralma alatt voltak, megálmodták *Magyarország megújítását, függetlenségét*.

A márciusi ifjak 12 egyszerű mondattal elmondták, mi a szándékuk. E 12 pont ma is azt üzeni, hogy mi, magyarok össze tudunk fogni, ki tudunk állni egymásért, a hazáért. Közös vágyunk volt, hogy mindannyian szabadságban éljünk. A szabad nemzeti lét megteremtésén túl elődeink a polgárosodás, a tulajdon biztonságának alapvető feltételeiért is küzdöttek. Tudták: az egyén biztonsága és a nemzet szabadsága egymástól elválaszthatatlanok. Azt is tudták, hogy ezért tenniük kell.

Magyarországon mindig volt egy nemzedék, ilyenek voltak a negyvennyolcasok, akik az életüket, a munkájukat, emberi kapcsolataikat kockáztatták azokért a napokért, amikor átélhették, hogy van szavuk az elnyomók ellen. Mindenüket kockáztatták azokért a napokért, amikor *kiállhattak az országért*. Számukra a nehézséget, az akadályt a zsarnoki hatalom, a sikert az elnyomók bukása jelentette.

A mi nemzedékünknek másfajta nehézségekkel kell szembenézni, mint elődeinknek. Nekünk a gazdasági szabadságunkért, a minket gúzsba kötő adóssággal kell megküzdenünk. Ezért ma az összetartás, a kitartás, ahhoz kell, hogy legyőzzük azt a nyomasztó adósságot, amely gúzsba köt bennünket, amely miatt nem tudjuk magunkat szabadnak érezni. *Kiállni a nemzetért*, ez ma következetes, szívós és összetartó munkát jelent. Számunkra a nehézséget az örökölt adósság, a sikert a talpra állás jelentheti.

A mi nemzedékünk sikere az lehet, hogy visszaadjuk az országnak az *önrendelkezés szabadságát*, megszabadítjuk az országot a nyomasztó terhektől, és a mi sikerünk lehet, hogy a gyermekeink számára egy olyan lelkében, államában, működésében *megújult Magyarországot* adunk át, amelynek nem kell félnie a bizonytalanságtól, a kiszolgáltatottságtól, egy olyan Magyarországot teremtünk elérhető közelségben, amelynek március tizenötödikéjén az ünneplők végre minden ízében átérezhetik a Szabadságot.

A mi küldetésünk tehát, kiállás a nemzetért!